

În lucrarea Nicolae Iorga- <Istoria Românilor. Vol. VI. Monarhii. Buc., 1938, pag. 463...468> ne enumeră mulțimea românilor în luptă cu otomanii, dar de partea armatelor străine, fie poloni, fie suedezi, fie muscali.

Moldo-vlahii trebuie să se îngrijească de oaspeți, sosiți în țară, fie de polonii lui Iosif Potocky, voievod de Halicz, cu strămoașă din neamul Movileștilor, fie de suedezi lui Carol al XII-lea, instalați la Bender. Zaharea era nevoie pentru toți, nu numai pentru turci, ca să se abțină de la jafuri și prădăciuni.

Un Constantin Turculeț este arătat ca mare specialist în interceptarea convoaielor turcești (pag. 464), mercenar în Ardeal și apoi căpitan de oaste moldovenească, zis "Turculeț cel mare" (probabil pentru iscusința sa în ale războiului).

Un Vasile Isăcescu, un Davi sau Davidel ("om cu citeală pravilă mare"), un Postolache Chivegiu (a luptat pentru ruși mai apoi), un Dumitrașcu Călmașul, vornic de Câmpulung, strămoș al lui Ioan-Teodor Vodă Calimah (pag. 464). Au luptat fie pentru Șvezi, fie pentru Muscali

Carol al XII-lea e furios pentru pacea de la Prut (hărțuit de Pașa de Bender și de tătari). La Iași, Carol al XII-lea se întâlnește cu Stanislav Leszczyński, pe care îl agreează și îl pa impune ca rege al Poloniei. Polonii și Suedezi sunt scoși cu greutate din țară. Atunci, turcii iau Hotinul la 1713, prefăcută în raia.

Un muntean, Sandu Colțea, prins și dus în Siberia, scăpat și ajuns la Stockholm, cere acolo drepturile sale la pensie pentru întoarcerea acasă. Sunt menționați și alții în slujba Șvezilor: un Grigoraș și fratele său, Ivanenco, la 1711. Armata lui Boris Șeremetev avea un contingent de răzeși basarabeni (orheieni, soroceni, lăpușneni). Țarul sosi la 4 iulie 1711 la Iași și sosesc negociatori de la Brâncoveanu (Castritul), care mai apoi se pregătesc de negocierea păcii dintre muscali și turci. Ne sunt arătați și cei ce l-au urmat în exil pe Cantemir (pag. 476-477),

Vlahi și moldo-vlahi în armatele străine

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Joi, 05 August 2021 16:37 -

dintre care se constituie trei regimente (unul al lui Abază) sub comanda lui Boris Șeremetev (cca. 6000 de moldoveni, afară de cei ce slujeau mai dinainte la muscali).

Prințul Cantemir e certat de lipsa de provizii, dar se pare că ele nu putuseră fi transportate la locul unde se aventurase oastea rusă.

Noul vizir, Moldovangi Ali era sigur de victoria otomană contra muscalilor, ceea ce s-a adeverit din plin (pag. 468). Superioritatea artileriei ruse nu a fost suficientă contra turcilor și mai ales a iuților și nestăpâniților tătari.

Scris pro-bono astăzi douăzecișiopt iulie, douămiidouăzecișiuu.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. DOBRE din surse scrise și internet